

מ"ת 10473/07/14 - מדינת ישראל נגד א ב

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 10473-07-14 מדינת ישראל נ' ב (עציר)
בפני כב' השופט יורם צלקובניק
המבקשת
נגד
המשיב
א ב

2014 יולי 27

נוכחים:

ב"כ המבקשת עו"ד ענבל ברסאנו

המשיב וב"כ עו"ד עאמר עאבד

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לפי סעיף 332 (1), לחוק העונשין תשל"ז-1977. עפ"י עובדות כתב האישום המשיב, נתין סודני, השליך סלעים ביום 29/6/2014, בשעת צהריים, לתוך כביש 90, כביש הערבה וסיכן כלי רכב שנסעו על הכביש באופן שאילצם לבלום את כלי הרכב בפתאומיות כדי להימנע מפגיעה; תואר כי נהג אוטובוס עלה על חלק מהאבנים, וכתוצאה מכך כמעט ואיבד שליטה והתהפך עם האוטובוס, וכיו"ב. עוברי אורח דרשו מהמשיב לחדול מהתנהגותו, אולם הוא לא שעה להם והמשיך להשליך אבנים גדולות לתוך הכביש.

המשיב עצור מאז אותו יום והמדינה מבקשת לעצרו עד תום ההליכים.

המשיב הופנה לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית ובחוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי מיום 24/7/2014 צוין כי המשיב לוקה בהפרעה נפשית "יתכן מחלת נפש סכיזופרניה", אולם, אינו מגלה סימנים פסיכויטיים פעילים; סביר להניח כי לא היה במצב פסיכויטי במועד ביצוע העבירה, ולפיכך, היה אחראי למעשיו, ובמצבו הנוכחי, אף כשיר לעמוד לדין. עוד צוין כי אין צורך באישפוז פסיכיאטרי ומומלץ על מעקב מרפאתי ותמיכה סוציאלית חברתית.

ב"כ המשיב, אינו חולק למעשה על כך כי קיימת תשתית ראייתית המתבססת על עדויות שונות כי המשיב "העביר" אבנים וגרם לחסימת כביש בינעירוני. עם זאת נטען, כי המשיב לא פעל מתוך כוונה לסכן כלי רכב, ומשכך לא מתקיים היסוד הנפשי הנדרש לביצוע העבירה על פי סעיף 332 (1), ולכל היותר, ניתן להרשיע את המשיב בעבירה לפי סעיף 490

עמוד 1

לחוק העונשין שעניינה חסימת מעבר חופשי בדרך ציבורית, והעונש הקצוב בצידה הינו חודש מאסר.

עפ"י חומר הראיות בו עיינתי, הרי שהמשיב פעל מתוך מודעות לכאורה לכך שמעשיו עלולים לסכן את שלומם של נהגים החולפים בכביש; המשיב היה מודע לכאורה, לכך שמדובר באבנים גדולות ועל אף שטען באמרתו מיום 29/6/2014 כי ביקש לעכב את התנועה כדי שאחד הנהגים יעצור "ויקח אותו" צפונה, או "שיזמינו משטרה שייקחו אותי", הרי שציין בדבד, בתשובה לשאלות החוקר כי היה מודע לכך כי מעשיו עלולים להביא לגרימת תאונה שכן, "זה לא אבן קטן מה ששמתי שם". הידיעה ברמת וודאות גבוהה כי המעשה המכוון כנגד נתיב התחבורה עלול להביא לפגיעה ולחבלה חמורה בעוברי דרך, שקולה כנגד הכוונה הנדרשת על פי יסודות העבירה.

נוכח קיומן של ראיות, ומשעולה עילת מעצר מובהקת של מסוכנות, הרי שיש מקום להמשך מעצר. עוד אציין כי למשיב עבירות קודמות, גם של היזק במזיד, והוא ריצה עונש מאסר.

ב"כ המשיב ציין בטעונו, כי אין בידי המשיב להציג חלופת מעצר כלשהי, ובנסיבות אלה, אין מנוס מלהורות על המשך החזקתו של המשיב במעצר עד תום ההליכים.

ב"כ המשיב מציין כי בדעתו להפנות את המשיב לבדיקה פסיכיאטרית מטעם ההגנה - ומובן כי אם ימצאו ממצאים פסיכיאטריים שיעמדו בסתירה לחוות דעתו של הפסיכיאטר המחוזי או אם תמצא בעתיד חלופת מעצר נאותה כי יש בה כדי להבטיח איון מסוכנות, הרי שהמשיב יוכל לפנות לביהמ"ש בבקשה לבחון מחדש שאלת המעצר.

לעת הזאת, כאמור, ייעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים בתיק.

ניתנה והודעה היום כ"ט תמוז תשע"ד, 27/07/2014 במעמד הנוכחים.

יורם צלקובניק , שופט